

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 714/2015
22.04.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца Ј.В. из В., чији је пуномоћник А.А., адвокат из У., против туженог Предузећа за производњу ПВЦ профила и столарије, грађевинарство и промет робом В.В. д.о.о. В., кога заступа пуномоћник П.М., адвокат из В., ради повреде права из радног односа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2522/14 од 12.08.2014. године, у седници одржаној 22.04.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2522/14 од 12.08.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 113/14 од 27.02.2014. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење туженог о престанку радног односа тужиоца 23.01.2004. године, да се тужилац врати на рад као и да се тужиоцу на име изгубљене зараде и других примања која му припадају по закону, општем акту или уговору о раду исплати одговарајући новчани износ колико буде износио на дан исплате а који се рачуна од 23.01.2004. године увећан за просечан порез зарада и других примања запослених код послодавца за време у које му припада накнада, као и камату од доспећа сваке појединачне обавезе па до исплате као и да тужени на име накнаде штете уплати тужиоцу доприносе за обавезно социјално и пензионо осигурање почев од 23.01.2004. године закључно са даном ступања у радни однос тужиоца. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2522/14 од 12.08.2014. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био радник туженог на пословима у производњи на изради венецијанера у погону стакла. Заједно са супругом је 17.01.2004. године дошао у погон стакла у 20,30 часова да изради 14 венецијанера јер су му била потребна два слободна радна дана одсуства због славе. Са портирнице туженог телефоном се јавио свом непосредном руководиоцу. Тужилац је у погон дошао у нерадни дан – суботу у 20 часова и 30 минута, без одобрења руководиоца. Руководиоцу задуженом за праћење радних налога и давања сагласности да се одраде хитни послови и када тужени не ради, није било познато да тог дана треба неко од запослених да ради. Због непоштовања радне дисциплине тужиоца тужени је донео решење о отказу уговора о раду стављајући му на терет да је својим понашањем нарушио организацију, безбедносну и комуникациону дисциплину.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили захтев за поништај решења о отказу.

Према члану 101. став 1. тачка 4. Закона о раду који се у овом случају примењује ("Службени гласник РС" 70/01, 73/01) прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца и то ако не поштује радну дисциплину односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца. По члану 37. став 1. истог закона, на захтев послодавца запослени је обавезан да ради дуже од пуног радног времена у случају више силе, изненадног повећања обима посла и у другим случајевима када је неопходно да се у одређеном року заврши посао који није планиран (прековремени рад). Идентична норма предвиђена је у члану 43. Појединачног колективног уговора туженог.

Имајући у виду да је, како је то у поступку пред нижестепеним судовима утврђено, тужилац дошао у погон туженог у нерадни дан, ради одрађивања израде 14 венецијанера на име чега би добио слободне дане, правилан је закључак нижестепених судова да овакво понашање тужиоца представља кршење радне дисциплине. Наиме, утврђено је да тужени викендом не ради, а и ако ради суботом то се одвија у преподневној смени. Тужилац је у нерадни дан дошао увече без налога непосредног руководиоца, без његовог сазнања, без одлуке да је потребно да се хитно одради неки посао, и без налога непосредног руководиоца као и без обавештења непосредног руководиоца портиру на капији који би пустио раднике који треба да раде у другој смени или да остану дуже.

Описано понашање представља повреду радне дисциплине из члана 101. став 1. тачка 4. Закона о раду. Супротно ревизијским наводима, у поступку пред нижестепеним судовима је утврђено да тужилац није имао одобрење да ради критичног дана. Према изјави В.Н. који је пословођа утврђено је да 17.01.2004. године тужилац и његова супруга нису радили, да му се тужилац у 20 часова и 30 минута јавио телефоном и рекао да је дошао да уради 14 комада венецијанера да не би долазио на посао у понедељак због славе. Директор продаје га је звао у 21 час и 30 минута ради провере да ли је он као пословођа наредио тужиоцу да дође на посао. Н.В. је био јасан када је изјавио да тужиоцу није наредио долазак на посао овог дана. Према изјавама Ж.М. и М.Н., радника службе обезбеђења туженог утврђено је да су критичног дана радили у трећој смени, и да су видели тужиоца. У том моменту је стигао и Н.Р., заменик генералног директора туженог, који је наредио да тужилац и његова супруга напусте предузеће.

С обзиром да је утврђено да је тужилац учинио повреду радне дисциплине која му је стављена на терет, а да је поступак спровођења отказа спроведен у складу са Законом о раду (тужиоцу је достављено упозорење на изјашњење као и синдикату), то је правилан закључак нижестепених судова да нема услова за поништај тако донетог решења.

На основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа
судија
Љубица Милутиновић,с.р.